

ξενεῖ, εἶναι ἡδεῖς, ἢ ἀηδεῖς, ἀλλ' ἕνας ὅπῃ ζή-

20. Ἐξω ἀπὸ αὐτὰς τὰς χέσεις τῆς Συμφωνίας ὅπῃ εὐρίσκονται εἰς τὴν φυσικὴν τάξιν τῶν ἀριθμῶν 1:2, 3:4, 5:6, εἶναι καὶ ἄλλαι μερικαί, δηλ. 3:5 καὶ 5:8, τὰς ὁποίας ἡ ἀκοή τὰς νομίζει ὡς Ἀρμονίας, μ' ὅλον ὅπῃ εἰς ἕνα κατώτερον βαθμὸν· ἐντεῦθεν εἶναι φανερόν, ὅτι εἶναι ἄλλό τι πρᾶγμα, ἔξω ἀπὸ τὴν συνέχειαν τῶν συνεμπτώσεων τῶν παλμῶν, ὅπερ χαρακτηρίζει τὰς χέσεις διὰ τὴν Συμφωνίαν, ἢ διὰ τὰς ἡδεῖς ἤχους, ἐπειδὴ ἄλλῶς 1:7, ἢ 5:7, αἱ ὁποῖαι κάμνῃσι καὶ αἱ δύο ἀσυμφωνίαν, ἔπρεπε νὰ προτιμηθῶσιν ἀπὸ τὴν χέσιν 5:8 ὅπῃ εἶναι Συμφωνία, ὅπερ ἀντίκειται τῇ πείρᾳ.

21. Ἐὰν κτυπήσῃ τινὰς μὲ τὸν δάκτυλον μίαν χορδὴν, διὰ νὰ συγκρίνη τὸν ἤχον τῶν ἄλλων χορδῶν μὲ τὸν ἐδικόντης ὀνομάζεται Θεμελιώδης, καὶ τὸ σημειούτης καλεῖται Κλεις, ἢ σημεῖον κλειδός· Ἴδὲ ἕνας Πίναξ ὅπῃ περιέχει ὅλας τὰς Συμφωνίας ὅπῃ εὐρίσκονται ἀναμεταξὺ τῆς χέσεως τῆς Μονοτονίας 1:1, καὶ τῆς διὰ πασῶν 2:1, ὁ ὁποῖος παρίσχησι τὰ Μήκη, τὰς Παλμὰς, τὰς Συνεμπτώσεις, τὰς Ὀνομασίας, καὶ τὰς Τελειότητας αὐτῶν.

Μή- κη.	Παλ- μοί.	Ἐ' φαρ- μογ. ἢ συ- νεμπτ.		Ὀνομασία.	Τελει- ότητες.
1: 1	1: 1	1	100	1000 Μονοτονία	ἀτελ.
6: 5	5: 6	5	120	833 Τρίτη ἐλάσσων.	ἀτελ.
5: 4	4: 5	4	125	800 Τρίτη μείζων.	ἀτελ.
4: 3	3: 4	3	133	750 Τετάρτη.	ἐντελ.
3: 2	2: 3	2	150	666 Πέμπτη.	ἐντελ.
8: 5	5: 8	5	160	625 Ἑκτη ἐλάσσων	ἀτελ.
5: 3	3: 5	3	167	600 Ἑκτη μείζων.	ἐντελ.
2: 1	1: 2	1	200	500 Ὀγδοή, ἢ διὰ πασῶν.	ἐντελὸς ἑστὴ